

DOMINICA PASCHAE IN RESURRECTIONE DOMINI
VIGILIA PASCHALIS

PARS PRIMA: SOLLEMNE INITIUM VIGILIÆ SEU LUCERNARIUM
BENEDICTIO IGNIS ET PRÆPARATIO CEREI

Sacerdos et fideles signant se dum ipse dicit: In nómine Patris, et Filii, et Spíritus Sancti, ac dein populum congregatum de more salutat eumque breviter admonet de vigilia nocturna, his vel similibus verbis:

Fratres caríssimi, hac sacratíssima nocte, in qua Dóminus noster Iesus Christus de morte transívit ad vitam, Ecclésia invítat filios dispérsos per orbem terrárum, ut ad vigilándum et orándum convéniant. Si ita memóriam egérimus Páschatis Dómini, audiéntes verbum et celebrántes mystéria eius, spem habébimus participándi triúmphum eius de morte et vivéndi cum ipso in Deo.

Deinde sacerdos benedicit ignem, dicens, manibus extensis:

Orémus. Deus, qui per Fílium tuum claritátis tuæ ignem fidélibus contulísti, novum hunc ignem † sanctífica, et concéde nobis, ita per hæc festa paschália cæléstibus desidériis inflammári, ut ad perpétuæ claritátis puris méntibus valeámus festa pertíngere. Per Christum Dóminum nostrum. R̃. Amen.

Novo igne benedicto, unus ministrorum portat cereum paschalem ante sacerdotem, qui cum stilo incidit crucem in ipsum cereum. Deinde facit super eam litteram græcam Alpha, subtus vero litteram Omega, et inter brachia crucis quattuor numeros exprimentes annum currentem, interim dicens:

1. Christus heri et hódie (*incidit hastam erectam*); 2. Princípium et Finis (*incidit hastam transversam*); 3. Alpha (*incidit supra hastam erectam litteram Alpha*); 4. et Omega (*incidit subtus hastam erectam litteram Omega*). 5. Ipsíus sunt témpora (*incidit primum numerum anni currentis in angulo superiore sinistro crucis*); 6. et sácula (*incidit secundum numerum anni currentis in angulo superiore dextro crucis*). 7. Ipsi glória et impérium (*incidit tertium numerum anni currentis in angulo inferiore sinistro crucis*); 8. per univérsa æternitátis sácula. Amen (*incidit quartum numerum anni currentis in angulo inferiore dextro crucis*).

Incisione crucis et aliorum signorum peracta, sacerdos infigere potest in cereum quinque grana incensi, in modum crucis, interim dicens:

1. Per sua sancta vúlnera 2. gloriósa 3. custódiat 4. et consérvet nos 5. Christus Dóminus. Amen.

De novo igne sacerdos accendit cereum paschalem, dicens:

Lumen Christi glorióse resurgéntis díssipet ténebras cordis et mentis.

PROCESSIO

Cereo accenso, unus ex ministris assumit carbones ardentes de igne ac ponit eos in thuribulum et sacerdos, moro solito, incensum imponit. Diaconus vel, eo absente, alius minister idoneus, accipit a ministro cereum paschalem et ordinatur processio. Thuriferarius cum thuribulo fumiganti incedit ante diaconum vel alium ministrum, qui cereum paschalem defert. Sequuntur sacerdos cum ministris et populus, qui omnes candelas extinctas manu gestant. Ad portam ecclesiæ, diaconus, stans et elevans cereum cantat:

℣. Lumen Christi. *Et omnes respondet:* ℟. Deo grátias.

Sacerdos accendit candelam suam de igne cerei paschalis. Deinde diaconus procedit ad medium ecclesiæ et, stans et elevans cereum, iterum cantat:

℣. Lumen Christi. *Et omnes respondet:* ℟. Deo grátias.

Omnes candelam accendunt de igne cerei paschalis et procedunt. Diaconus, cum venerit ante altare, stans versus populum, elevat cereum et tertio cantat:

℣. Lumen Christi. *Et omnes respondet:* ℟. Deo grátias.

Deinde diaconus cereum paschalem deponit super candelabrum magnum iuxta ambonem paratum, vel in medio presbyterii. Et accenduntur lampades per ecclesiam, exceptis cereis altaris. Cum ad altare pervenerit, sacerdos vadit ad sedem suam, candelam ministro tradit, imponit et benedicit thus sicut ad Evangelium in Missa. Diaconus adit sacerdotem et dicens:

Iube, domne, benedicere

petit et accipit benedictionem a sacerdote dicente submissa voce:

Dóminus sit in corde tuo et in lábiis tuis, ut digne et competénter annúnties suum paschále præcónium: in nómine Patris, et Filii, et Spíritus Sancti.
Diaconus respondet: Amen.

Quæ benedictio omittitur, si præconium annuntiatur ab alio qui non sit diaconus. Diaconus, incensatis libro et cereo, annuntiat præconium paschale in ambone vel ad legile, omnibus stantibus et candelas accensas in manibus tenentibus. Præconium paschale annuntiari potest, absente diacono, ab ipso sacerdote vel ab alio presbytero concelebante. Si vero, pro necessitate cantor laicus Præconium annuntiat, omittit verba Quaprópter astántes vos usque ad finem invitationis, necnon salutationem Dóminus vobíscum.

PRÆCONII PASCHALIS FORMA LONGIOR

Exsúltet iam angélica turba cælórum: exsúltent divína mystéria: et pro tanti Regis victória tuba ínsonet salutáris. Gáudeat et tellus tantis irradiáta fulgóribus: et, ætéрни Regis splendóre illustráta, totíus orbis se séntiat amisísse caliginem. Lætétur et mater Ecclésia, tanti lúminis adornáta fulgóribus: et magnis populórum vóciбus hæc aula resúltet. [Quaprópter astántes vos, fratres caríssimi, ad tam miram huius sancti lúminis claritátem, una mecum, quæso, Dei omnipoténtis misericórdiam invocáte. Ut, qui me non meis méritis intra Levitárum númerum dignátus est aggregáre, lúminis sui claritátem infúndens, cérei huius laudem implére perficiat].

[V. Dóminus vobíscum. R. Et cum spíritu tuo.] V. Sursum corda. R. Habémus ad Dóminum. V. Grátias agámus Dómino Deo nostro. R. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, invisíblem Deum Patrem omnipoténtem Filiúmque eius Unigénitum, Dóminum nostrum Iesum Christum, toto cordis ac mentis afféctu et vocis ministério personáre.

Qui pro nobis ætérno Patri Adæ débitum solvit, et vétéris piáculi cautióem pio cruóre detérsit. Hæc sunt enim festa paschália, in quibus verus ille Agnus occíditur, cuius sáanguine postes fidélium consecrántur. Hæc nox est, in qua primum patres nostros, filios Israel edúctos de Ægýpto, Mare Rubrum sicco vestígio transíre fecisti. Hæc ígitur nox est, quæ peccatórum ténebras colúmnæ illuminatióne purgávit. Hæc nox est, quæ hódie per univérsum mundum in Christo credéntes, a vítiis s'éculi et calígine peccatórum segregátos, reddit grátia, sóciat sanctitati. Hæc nox est, in qua, destrúctis vínculis mortis, Christus ab ínferis victor ascéndit. Nihil enim nobis nasci prófuit, nisi rédimi profuísset. O mira circa nos tuæ pietátis dignátio! O inæstimábilis diléctio caritátis: ut servum redímeres, Fílium tradidísti! O certe necessarium Adæ peccátum, quod Christi morte delétum est! O felix culpa, quæ talem ac tantum méruit habére Redemptórem! O vere beáta nox, quæ sola méruit scire tempus et horam, in qua Christus ab ínferis resurréxit! Hæc nox est, de qua scriptum est: Et nox sicut dies illuminábitur: et nox illuminátio mea in delíciis meis. Huius ígitur sanctificátio noctis fugat scélera, culpas lavat: et reddit innocéntiam lapsis et mæstis lætítiam. Fugat ódia, concórdiam parat et curvat impéria.

In huius ígitur noctis grátia, súscipe, sancte Pater, laudis huius sacrificium vespertínum, quod tibi in hac cérei oblatiόe sollémni, per ministrórum manus de opéribus apum, sacrosáncta reddit Ecclésia. Sed iam colúmnæ huius præcónia nóvimus, quam in honórem Dei rútilans ignis accéndit. Qui, licet sit divísus in partes, mutuáti tamen lúminis detriménta non novit. Alitur enim liquántibus ceris, quas in substántiam pretiósæ huius lámpadis apis mater edúxit. O vere beáta nox, in qua terrénis cæléstia, humánis divína iungúntur! Orámus ergo te, Dómine, ut céreus iste in honórem tui nóminis consecrátus, ad noctis huius caliginem destruéndam, indeficiens perseveret. Et in odórem suavitátis accéptus, supérnis lumináribus misceátur. Flammas eius lúcifer matutínus invéniat: Ille, inquam, lúcifer, qui nescit occásus: Christus Fílius tuus, qui, regréssus ab ínferis, humano géneri sérénus illúxit, et vivit et regnat in sæcula sæculórum. R̃. Amen.

PARS SECUNDA: LITURGIA VERBI

In hac Vigilia, matre omnium Vigiliarum, proponuntur novem lectiones, scilicet septem e Vetere Testamento et duæ e Novo (Epistola et Evangelium), quæ omnes legendæ sunt ubicumque fieri potest, ut indoles Vigiliæ, quæ diuturnitatem exigit, servetur. Attamen ubi graviores circumstantiæ pastorales id postulent, minui potest numerus lectionum e Vetere Testamento; semper tamen attendatur lectionem verbi Dei esse partem fundamentalem huius Vigiliæ paschalis. Legantur saltem tres lectiones e Vetere Testamento desumptæ, et quidem ex Lege et Prophetis, et canantur respectivi Psalmi responsorii. Numquam autem omittatur lectio cap. 14 Exodi cum suo cantico. Depositis candelis, omnes sedent. Antequam incipiantur lectiones, sacerdos populum admonet, his vel similibus verbis:

Vigiliam sollémniter ingressi, fratres caríssimi, quiéto corde nunc verbum Dei audiámus. Meditémur, quómodo Deus pópulum suum elápsis temporibus salvum fécerit, et novíssime nobis Fílium suum míserit Redemptórem. Orémus, ut Deus noster hoc paschále salvatiónis opus ad plenam redemptionem perficiat.

Deinde sequuntur lectiones. Lector ad ambonem pergit et lectionem profert. Postea psalmista seu cantor psalmum dicit, populo responsum proferente. Omnibus deinde surgentibus, sacerdos dicit Orémus, et, postquam omnes per aliquod tempus in silentio oraverint, dicit orationem lectioni respondentem. Loco psalmi responsorii servari potest spatium sacri silentii, omissa hoc in casu pausa post Orémus.

Lectio 1 (Gen 1:1–2:2)

Léctio libri Génesis

In princípíio creávit Deus cælum et terram. Terra autem erat inánis et vácuá, et ténebræ super fáciem abyssi, et spíritus Dei ferebátur super aquas.

Dixítque Deus: «Fiat lux». Et facta est lux. Et vidit Deus lucem quod esset bona et divísit Deus lucem ac ténebras. Appellavítque Deus lucem Diem et ténebras Noctem. Factúmque est véspere et mane, dies unus.

Dixit quoque Deus: «Fiat firmaméntum in médio aquárum et dívidat aquas ab aquis». Et fecit Deus firmaméntum divisítque aquas, quæ erant sub firmaménto, ab his, quæ erant super firmaméntum. Et factum est ita. Vocavítque Deus firmaméntum Cælum. Et factum est véspere et mane, dies secúndus.

Dixit vero Deus: «Congregéntur aquæ, quæ sub cælo sunt, in locum unum, et appáreat árida». Factúmque est ita. Et vocávit Deus áridam Terram congregationésque aquárum appellávit Mária. Et vidit Deus quod esset bonum.

Et ait Deus: «Gérminet terra herbam viréntem et herbam faciéntem semen et lignum pomíferum fáciens fructum iuxta genus suum, cuius semen in semetípso sit super terram». Et factum est ita. Et prótulit terra herbam viréntem et herbam afferéntem semen iuxta genus suum lignúmque fáciens fructum, qui habet in semetípso seméntem secúndum spéciem suam. Et vidit Deus quod esset bonum. Et factum est véspere et mane, dies tértius.

Dixit autem Deus: «Fiant luminária in firmaménto cæli, ut dívidant diem ac noctem et sint in signa et témpora et dies et annos, ut lúceant in firmaménto cæli et illúminent terram». Et factum est ita. Fecítque Deus duo magna luminária: lumináre maius, ut præéssent diéi, et lumináre minus, ut præéssent nocti, et stellas. Et pósuit eas Deus in firmaménto cæli, ut lucérent super terram et præéssent diéi ac nocti et divíderent lucem ac ténebras. Et vidit Deus quod esset bonum. Et factum est véspere et mane, dies quartus.

Dixit étiam Deus: «Púllulent aquæ réptile ánimæ vivéntis, et volátile volet super terram sub firmaménto cæli». Creavítque Deus cete grándia et omnem ánimam vivéntem atque motábilem, quam púllulant aquæ secúndum espécies suas, et omne volátile secúndum genus suum. Et vidit Deus quod esset bonum; benedixítque eis Deus dicens: «Créscite et multiplicámini et repléte aquas maris, avésque multiplicéntur super terram». Et factum est véspere et mane, dies quintus.

Dixit quoque Deus: «Prodúcat terra ánimam vivéntem in génere suo, iuménta et reptília et béstias terræ secúndum espécies suas». Factúmque est ita. Et fecit Deus béstias terræ iuxta espécies suas et iuménta secúndum espécies suas et omne réptile terræ in génere suo. Et vidit Deus quod esset

bonum.

Et ait Deus: «Faciámus hóminem ad imáginem et similitúdinem nostram; et præsint pískibus maris et volatílibus cæli et béstiis universæque terræ omníque réptili, quod movétur in terra». Et creávit Deus hóminem ad imáginem suam; ad imáginem Dei creávit illum; másculum et féminam creávit eos.

Benedixítque illis Deus et ait illis Deus: «Créscite et multiplicámini et repléte terram et subícite eam et dominámini pískibus maris et volatílibus cæli et univérssis animántibus, quæ movéntur super terram». Dixítque Deus: «Ecce dedi vobis omnem herbam afferéntem semen super terram et univérssa ligna, quæ habent in semetípsis fructum ligni portántem seméntem, ut sint vobis in escam et cunctis animántibus terræ omníque vólucris cæli et univérssis, quæ movéntur in terra et in quibus est ánima vivens, omnem herbam viréntem ad vescéndum». Et factum est ita. Vidítque Deus cuncta, quæ fecit, et ecce erant valde bona. Et factum est véspere et mane, dies sextus.

Igitur perfécti sunt cæli et terra et omnis exércitus eórum. Complevítque Deus die séptimo opus suum, quod fécerat, et requiévít die séptimo ab univérso ópere, quod patrárat.

℣. Verbum Dómini. ℟. Deo grátias.

VIII

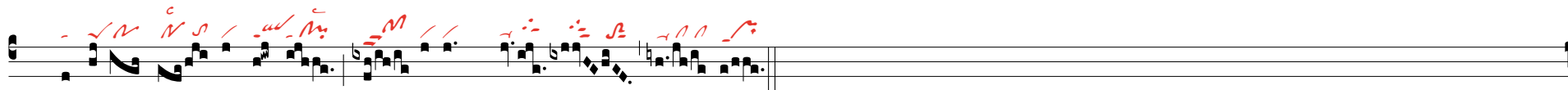
J

Ubi-lá- te * Dó-mino omnis terra: serví- te Dómi-no in laetí- ti-a.

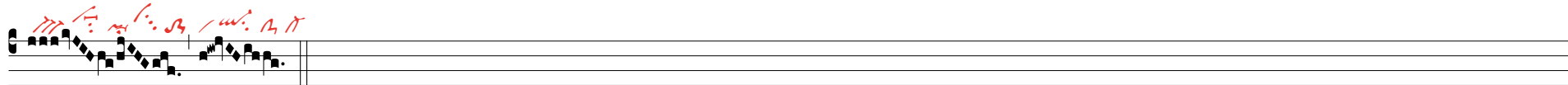
¶. Intra- te in conspéc-tu e- jus, in exsul- ta- ti- ó-ne.

¶ Sci-tóte quod Dómi-nus i- pse est De- us.

¶. I- pse fe- cit nos, et non i- psi nos:- nos autem pó-pulus e- jus, et oves pá-scu- ae e-jus.

Lectio 2 (Gen 22:1-18)

Lectio libri Génesis

In diébus illis: Tentávit Deus Abraham et dixit ad eum: «Abraham». Ille respóndit: «Adsum». Ait: «Tolle filium tuum unigénitum, quem diligis, Isaac et vade in terram Moría; atque offer eum ibi in holocáustum super unum móntium, quem monstrávero tibi».

Igitur Abraham de nocte consúrgens stravit ásinum suum ducens secum duos iúvenes suos et Isaac filium suum. Cumque concidísset ligna in holocáustum, surréxit et ábiit ad locum, quem præcéperat ei Deus. Die autem tértio, elevátis óculis, vidit locum procul dixítque ad púeros suos: «Exspectáte hic cum ásino. Ego et puer illuc usque properántes, postquam adoravérimus, revertémur ad vos».

Tulit quoque ligna holocáusti et impósuit super Isaac filium suum; ipse vero portábat in mánibus ignem et cultrum. Cumque duo pérgerent simul, dixit Isaac Abrahæ patri suo: «Pater mi». Ille respóndit: «Quid vis, fili?». «Ecce, inquit, ignis et ligna; ubi est víctima holocáusti?». Dixit Abraham: «Deus providébit sibi víctimam holocáusti, fili mi». Pergébant ambo páriter;

Et venérunt ad locum, quem osténderat ei Deus, in quo ædificávit Abraham altáre et désuper ligna compósuit. Cumque colligásset Isaac filium suum, pósuit eum in altári super struem lignórum extendítque Abraham manum et arrípuit cultrum, ut immoláret fílium suum. Et ecce ángelus Dómini de cælo clamávit: «Abraham, Abraham». Qui respóndit: «Adsum». Dixítque: «Non exténdas manum tuam super púerum neque fácias illi quidquam. Nunc cognóvi quod times Deum et non pepercísti filio tuo unigénito propter me». Levávit Abraham óculos suos vidítque arietem unum inter vepres hæréntem córnibus; quem assúmens obtulit holocáustum pro filio. Appellavítque nomen loci illíus: «Dóminus videt». Unde usque hódie dícitur: «In monte Dóminus vidétur».

Vocávit autem ángelus Dómini Abraham secúndo de cælo et dixit: «Per memetípsum iurávi, dicit Dóminus: quia fecísti hanc rem et non pepercísti filio tuo unigénito, benedicam tibi et multiplicábo semen tuum sicut stellas cæli et velut arénam, quæ est in lítore maris. Possidébit semen tuum portas inimicórum suórum, et benedicéntur in sémine tuo omnes gentes terræ, quia obædísti voci meæ».

℣. Verbum Dómini. ℞. Deo grátias.

Canticum
VIII

Q

Lectio 3 (Ex 14:15–15:1)

Léctio libri Exodi

In diébus illis: Dixit Dóminus ad Móysen: «Quid clamas ad me? Lóquere filiis Israel, ut proficiscántur. Tu autem éleva virgam tuam et exténde manum tuam super mare et dívide illud, ut gradiántur filii Israel in médio mari per siccum. Ego autem indurábo cor Ægyptiórum, ut persequántur eos; et glorificábor in pharaóne et in omni exércitu eius, in cúrribus et in equítibus illíus. Et scient Ægýptii quia ego sum Dóminus, cum glorificátus fúero in pharaóne, in cúrribus atque in equítibus eius».

Tollénsque se ángelus Dei, qui præcedébat castra Israel, ábiit post eos; et cum eo páriter colúmna nubis, prióra dimíttens, post tergum. Stetit inter castra Ægyptiórum et castra Israel; et erat nubes tenebrósa et illúminans noctem, ita ut ad se ínvicem toto noctis témpore accédere non valérent.

Cumque extendísset Móyses manum super mare, réppulit illud Dóminus, flante vento veheménti et urénte tota nocte, et vertit in siccum; divisáque est aqua. Et ingrési sunt filii Israel per médium maris sicci; erat enim aqua quasi murus a dextra eórum et læva. Persequentésque Ægýptii ingrési sunt post eos, omnis equitátus pharaónis, currus eius et équites per médium maris.

Iamque advénerat vigília matutína, et ecce respiciens Dóminus super castra Ægyptiórum per colúmnam ignis et nubis perturbávit exércitum eórum; et impedívit rotas cúrruum, ita ut difícilé moveréntur. Dixérunt ergo Ægýptii: «Fugiámus Israélem! Dóminus enim pugnat pro eis contra nos».

Et ait Dóminus ad Móysen: «Exténde manum tuam super mare, ut revertántur aquæ ad Ægýptios super currus et équites eórum». Cumque extendísset Móyses manum contra mare, revérsum est primo dilúculo ad priórem locum; fugientibúsque Ægýptiis occurrérunt aquæ, et invólvit eos Dóminus in médiis flúctibus. Reverséque sunt aquæ et operuérunt currus et équites cuncti exércitus pharaónis, qui sequéntes ingrési fúerant mare; ne unus quidem supérfit ex eis. Filii autem Israel perrexérunt per médium sicci maris, et aquæ eis erant quasi pro muro a dextris et a sinístris.

Liberavítque Dóminus in die illo Israel de manu Ægyptiórum. Et vidérunt Ægýptios mórtuos super litus maris et manum magnam, quam exercúerat Dóminus contra eos; timúitque pópulus Dóminum et credidérunt Dómino et Móysi servo eius.

Tunc cécinít Móyses et filii Israel carmen hoc Dómino, et dixérunt:

Canticum

VIII

C

Anté- mus * Dó- mino: glo- ri- óse e- nim hono- ri- fi- cá- tus est: equum et ascen- só- rem pro- jécit in

ma- re: adjútor et protéctor factus est mihi in sa- lú-tem.

Ψ. Hic De-us me-us, et honorábo e- um: De-us patris me- i, et exal- tá-bo e- um.

Ψ. Dó- minus cónterens bel- la: Dó- minus no- men est illi.-

Lectio 4 (Is 54:5-14)

Léctio libri Isaíæ prophétæ

Qui fecit te, erit sponsus tuus, Dóminus exercítuum nomen eius; et redemptor tuus Sanctus Israel, Deus omnis terræ vocábitur.

Quia ut mulierem derelictam et mærentem spíritu vocávit te Dóminus, et uxórem ab adulescéntia abiéctam dixit Deus tuus. Ad punctum in módico derelíqui te et in miseratióibus magnis congregábo te. In moménto indignatiónis abscondi fáciem meam parúmper a te et in misericórdia sempitérna misértus sum tui, dixit redemptor tuus Dóminus.

Sicut in diébus Noe istud mihi est, cui iurávi, ne indúcerem aquas Noe ultra supra terram; sic iurávi, ut non iráscar tibi et non increpem te. Montes enim recédent, et colles movebúntur, misericórdia autem mea non recédet a te, et fœdus pacis meæ non movébitur, dixit miserátor tuus Dóminus.

Paupércula, tempestáte convúlta absque ulla consolatióne, ecce ego sternam super carbúnculos lápidés tuos et fundábo te in sapphíris; et ponam iáspidem propugnácula tua et portas tuas in lápidés pretiósos et omnes términos tuos in lápidés desiderábiles. Univérsi filii tui erunt discípuli Dómini, et magna erit pax filiis tuis; in iustítia fundáberis. Procul eris ab oppressióne, quia non timébis, et a pavóre, quia non appropinquábit tibi.

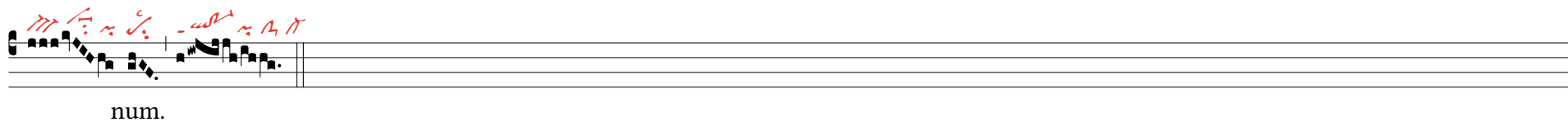
℣. Verbum Dómini. ℞. Deo grátias.

Canticum

VIII

L

Lectio 5 (Is 55:1-11)

Léctio libri Isaíæ prophétæ

Hæc dicit Dóminus:

«Omnes sitiéntes, veníte ad aquas; et, qui non habétis argéntum, properáte, émite et comédite, veníte, émite absque argénto et absque ulla commutatióne vinum et lac. Quare appénditis argéntum non in pánibus et labórem vestrum non in saturitáte? Audíte, audiéntes me, et comédite bonum, ut delectétur in crassitúdine ánima vestra.

Inclináte aurem vestram et veníte ad me; audíte, ut vivat ánima vestra, et fériam vobíscum pactum sempitérnum, misericórdias David fidéles. Ecce testem pópulis dedi eum, ducem ac præceptórem géntibus. Ecce gentem, quam nesciébas, vocábis, et gentes, quæ te non cognovérunt, ad te current, propter Dóminum Deum tuum et Sanctum Israel, quia glorificávit te.

Quáerite Dóminum, dum inveníri potest; invocáte eum, dum prope est. Derelínquat ímpius viam suam, et vir iníquus cogitatiónes suas; et revertátur ad Dóminum, et miserébitur eius, et ad Deum nostrum, quóniam multus est ad ignoscéndum. Non enim cogitatiónes meæ cogitatiónes vestræ, neque viæ vestræ viæ meæ, dicit Dóminus. Quia sicut exaltántur cæli a terra, sic exaltátæ sunt viæ meæ a viis vestris et cogitatiónes meæ a cogitatióibus vestris.

Et quómodo descéndit imber et nix de cælo et illuc ultra non revértitur, sed inébriat terram et infúndit eam et germináre eam facit et dat semen serénti et panem comedénti, sic erit verbum meum, quod egrediétur de ore meo: non revertétur ad me vácuum, sed fáciat, quæcúmque vólui, et prosperábitur in his, ad quæ misi illud.

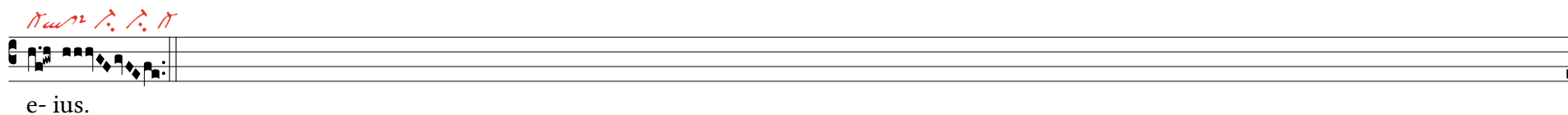
℣. Verbum Dómini. ℞. Deo grátias.

Canticum

VIII

V

Lectio 6 (Bar 3:9-15;3:32-4:4)

Lectio libri Baruch prophætæ

Audi, Israel, mandata vitæ; auribus percípite, ut sciátis prudéntiam. Quid est, Israel? Quid est quod in terra es inimicórum? Inveterásti in terra aliéna, coinquínatus es mórtuis, reputátus es cum eis, qui apud ínferos sunt. Dereliquísti fontem sapiéntiæ! Si in via Dei ambulásses, habitásses in pace in ætérnum. Disce, ubi sit prudéntia, ubi fortitúdo, ubi sit intelléctus, ut scias simul, ubi sit longitúrntas diérum et vita, ubi sit lumen oculórum et pax. Quis invénit locum eius? Et quis intrávit in thesáuros eius?

Sed qui scit ómnia, novit eam, adinvénit eam prudéntia sua; qui compósuit terram in ætérnum tempus, implévit eam iuméntis quadrupédibus; qui mittit lumen et vadit, vocávit illud, et obœdívit ei in tremóre. Stellæ autem splenduérunt in custódiis suis et lætátæ sunt. Vocávit eas, et dixerunt: «Adsumus»; luxérunt cum lætítia ei, qui fecit eas.

Hic est Deus noster, non æstimábitur alter advérsus eum. Invénit omnem viam disciplínæ et dedit eam Iacob púero suo et Israel dilécto suo. Post hæc super terram visa est et inter hómines conversáta est. Ipsa est liber præceptórum Dei et lex, quæ pérmanet in ætérnum. Omnes, qui tenent eam, ad vitam; qui autem relínquunt eam, moriéntur.

Convértere, Iacob, et apprehénde eam; perámbula ad splendórem in lúmine eius. Noli dare álteri glóriam tuam et dignitátes tuas genti aliénæ.

Beáti sumus, Israel, quia, quæ placent Deo, nobis nota sunt.

Ÿ. Verbum Dómini. R̃. Deo grátias.

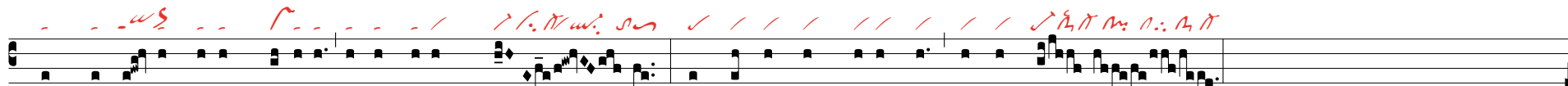

Canticum
VIII

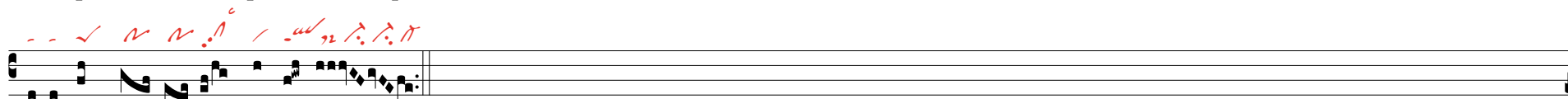
A

Ttén-de, * cæ-lum, et loquar : et áudi- at terra verba ex ore me- o.

Ψ. Exspecté- tur sicut plúvi-a e-lóqui-um me- um : et descéndant sicut ros verba me- a,

sicut imber su-per grámi-na.

Ψ. Et sicut nix super fe- num : qui-a nomen Dó-mini invo- cá-bo.

Ψ. Da- te magni-túdinem De-o no- stro : De-us, vera ópera e- jus, et omnes vi- æ e-jus judí- ci- a.

Ψ. De- us fidé-lis, in quo non est iníqui-tas : ju-ustus et sanctus Dóminus.

Lectio 7 (Ez 36:16-17a.,18-28)

Lectio libri Ezechiélis prophétæ

Factum est verbum Dómini ad me, dicens: «Fili hóminis, domus Israel habitavérunt in humo sua et polluérunt eam in viis suis et in opéribus suis. Et effúdi indignatióem meam super eos pro ságuine, quem fuderunt super terram, et in idólis suis polluérunt eam. Et dispérsi eos in gentes, et ventiláti sunt in terras; iuxta vias eórum et iuxta ópera eórum iudicávi eos. Et ingrési sunt ad gentes, ad quas introiérunt, et polluérunt nomen sanctum meum, cum dicerétur de eis: “Pópulus Dómini iste est, et de terra eius egréssi sunt”. Et pepérci nómini meo sancto, quod polluérat domus Israel in géntibus, ad quas ingrési sunt.

Idcírco dices dómui Israel: Hæc dicit Dóminus Deus: “Non propter vos ego fáciam, domus Israel, sed propter nomen sanctum meum, quod polluístis in géntibus, ad quas intrástis; et sanctificábo nomen meum magnum, quod pollútum est inter gentes, quod polluístis in médio eárum, ut sciant gentes quia ego Dóminus, ait Dóminus Deus, cum sanctificátus fúero in vobis coram eis.

Tollam quippe vos de géntibus et congregábo vos de univérssis terris et addúcam vos in terram vestram; et effúndam super vos aquam mundam, et mundabímini ab ómnibus inquinaméntis vestris, et ab univérssis idólis vestris mundábo vos.

Et dabo vobis cor novum et spíritum novum ponam in médio vestri et áuferam cor lapídeum de carne vestra et dabo vobis cor cárneum; et spíritum meum ponam in médio vestri et fáciam, ut in præcéptis meis ambulétis et iudícia mea custodiátis et operémini. Et habitábitis in terra, quam dedi pátribus vestris, et éritis mihi in pópulum, et ego ero vobis in Deum”».

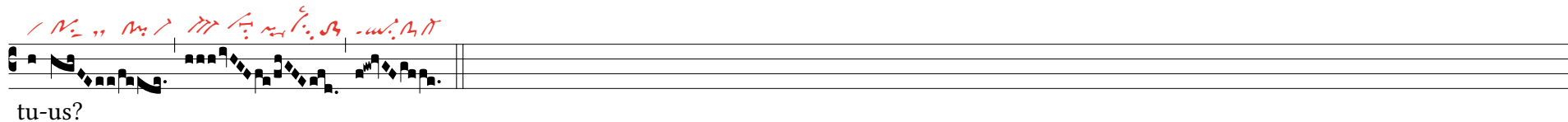
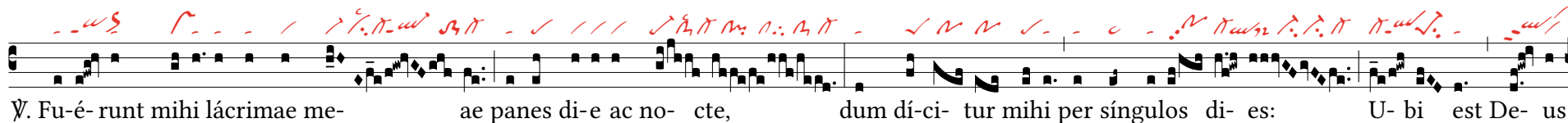
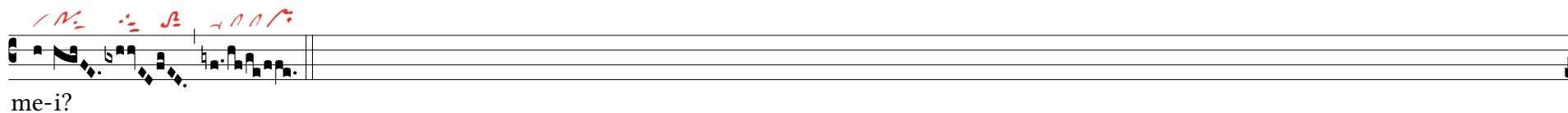
℣. Verbum Dómini. ℞. Deo grátias.

Canticum

VIII

S

Gloria I

IV

G Ló-ri-a in excélsis Dé-o. Et in tér-ra pax homínibus bónae voluntá-tis. Laudámus te. Benedí-ci-mus te. Adorámus te. Glo-ri-fi-cámus

te. Grá-ti-as ágimus tí-bi propter mágnam gló-ri-am tú-am. Dómine Dé-us, Rex caeléstis, Dé-us Pá-ter omnípotens. Dómine Fí-li

unigéni-te Jé-su Chríste. Dó-mi-ne Dé-us, Agnus Dé-i, Fí-li-us Pátris. Qui tóllis peccá-ta mún-di, mi-seré-re nó-bis. Qui tóllis peccá-ta

mún-di, súscipe depreca-ti-ónem nó-stram. Qui sédes ad déx-teram Pátris, mi-seré-re nó-bis. Quóni-am tu sólus sánctus. Tu sólus Dó-minus. Tu

sólus Altíssimus, Jé-su Chríste. Cum Sáncto Spí-ri-tu, in gló-ri-a Dé-i Pá-tris. A-men.

Epistola (Rom 6:3-11)

Léctio Epístolæ beāti Pauli apóstoli ad Romános

Fratres: Ignorátis quia, quicumque baptizáti sumus in Christum Iesum, in mortem ipsíus baptizáti sumus? Consepúlti ergo sumus cum illo per baptismum in mortem, ut quemádmódum suscitátus est Christus a mórtuis per glóriam Patris, ita et nos in novitáte vitæ ambulémus.

Si enim complantáti facti sumus similitúdini mortis eius, sed et resurrectionis érimus; hoc sciéntes quia vetus homo noster simul crucifixus est, ut destruátur corpus peccáti, ut ultra non serviámus peccáto. Qui enim mórtuus est, iustificátus est a peccáto.

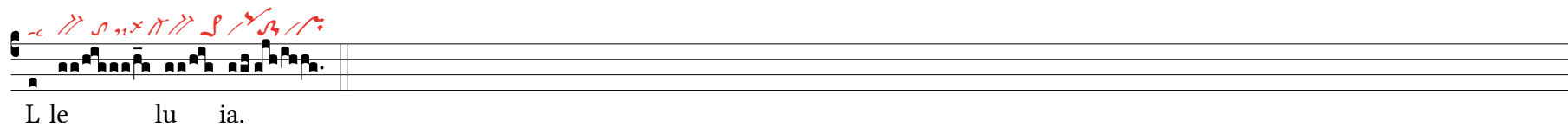
Si autem mórtui sumus cum Christo, crédimus quia simul étiam vivémus cum eo; sciéntes quod Christus suscitátus ex mórtuis iam non móritur, mors illi ultra non dominátur. Quod enim mórtuus est, peccáto mórtuus est semel; quod autem vivit, vivit Deo. Ita et vos existimáte vos mórtuos quidem esse peccáto, vivéntes autem Deo in Christo Iesu.

℣. Verbum Dómini. ℟. Deo grátias.

VIII

A

ψ

C

Evangelium - Anno A (Mt 28:1-10)

℣. Dóminus vobíscum. ℞. Et cum spírítu tuo.

℣. Lécitio sancti Evangélíi secúndum Matthæum. ℞. Glória tibi, Dómine.

Sero autem post sábbatum, cum illucésceret in primam sábbati, venit María Magdaléne et áltera María vidére sepúlcrum. Et ecce terræ motus factus est magnus: ángelus enim Dómini descéndit de cælo et accédens revólvit lápidem et sedébat super eum. Erat autem aspéctus eius sicut fulgur, et vestiméntum eius cándidum sicut nix. Præ timóre autem eius extérriti sunt custódes et facti sunt velut mórtui.

Respóndens autem ángelus dixit muliéribus: «Nolíte timére vos! Scio enim quod Iesum, qui crucifíxus est, quæritis. Non est hic: surréxit enim, sicut dixit. Veníte, vidéte locum, ubi pósitus erat. Et cito eúntes dícite discíplis eius: “Surréxit a mórtuis et ecce præcédit vos in Galilæam; ibi eum vidébitis”. Ecce dixi vobis».

Et exeúntes cito de monuménto cum timóre et magno gáudio cucurrérunt nuntiáre discíplis eius.

Et ecce Iesus occúrrit illis dicens: «Avéte». Illæ autem accessérunt et tenuérunt pedes eius et adoravérunt eum. Tunc ait illis Iesus: «Nolíte timére; ite, nuntiáte frátribus meis, ut eant in Galilæam et ibi me vidébunt».

℣. Verbum Dómini. ℞. Laus tibi, Christe.

Evangelium - Anno B (Mc 16:1-8)

℣. Dóminus vobíscum. ℞. Et cum spírítu tuo.

℣. Lécitio sancti Evangélíi secúndum Marcum. ℞. Glória tibi, Dómine.

Cum transisset sábbatum, María Magdaléne et María Iacóbi et Salóme emérunt arómata, ut veniéntes úngerent Iesum. Et valde mane, prima sabbatórum, véniunt ad monuméntum, orto iam sole.

Et dicébant ad ínvicem: «Quis revólvet nobis lápidem ab óstio monuménti?». Et respiciéntes vident revolútum lápidem; erat quippe magnus valde.

Et introeúntes in monuméntum vidérunt iúvenem sedéntem in dextris, coopértum stola cándida, et obstupuérunt.

Qui dicit illis: «Nolíte expavéscere! Iesum quáeritis Nazarénus crucifixus. Surréxit, non est hic; ecce locus, ubi posuérunt eum. Sed ite, dícite discíplis eius et Petro: “Præcédit vos in Galiléam. Ibi eum vidébitis, sicut dixit vobis”».

Et exeúntes fugérunt de monuménto, inváserat enim eas tremor et pavor, et némini quicquam dixerunt, timébant enim.

℣. Verbum Dómini. ℞. Laus tibi, Christe.

Evangelium - Anno C (Lc 24:1-12)

℣. Dóminus vobíscum. ℞. Et cum spírítu tuo.

℣. Léctio sancti Evangélíi secúndum Lucam. ℞. Glória tibi, Dómine.

Prima sabbatórum, valde dilúculo venérunt mulíeres ad monuméntum portántes, quæ paráverant, arómata. Et invenérunt lápidem revolútum a monuménto et ingressæ non invenérunt corpus Dómini Iesu.

Et factum est, dum mente hæsitárent de isto, ecce duo viri stetérunt secus illas in veste fulgénti. Cum timérent autem et declinárent vultum in terram, dixerunt ad illas: «Quid quæritis vivéntem cum mórtuis? Non est hic, sed surréxit. Recordámini quáliter locútus est vobis, cum adhuc in Galiléa esset, dicens: “Opórtet Fílium hóminis tradi in manus hóminum peccatórum et crucifigi et die tértia resúrgere”».

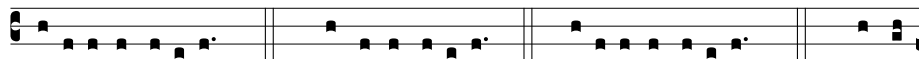
Et recordátæ sunt verbórum eius et regressæ a monuménto nuntiavérunt hæc ómnia illis Undecim et céteris ómnibus. Erat autem María Magdaléne et Ioáнна et María Iacóbi; et céteræ cum eis dicébant ad apóstolos hæc. Et visa sunt ante illos sicut deliraméntum verba ista, et non credébant illis.

Petrus autem surgens cucúrrit ad monuméntum et procúmbens videt linteámina sola; et rédiit ad sua mirans, quod factum fúerat.

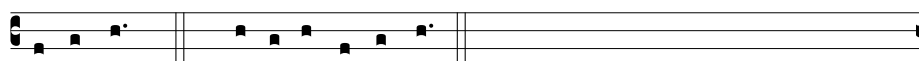
℣. Verbum Dómini. ℞. Laus tibi, Christe.

AD LITURGIAM BAPTISMALEM

KYri-e, e-lé-ison. *ij.* Christe, e-le-ison. *ij.* KÝri-e, e-lé-ison. *ij.* Christe,

audi nos. *ij.* Christe, exáudi nos. *ij.*

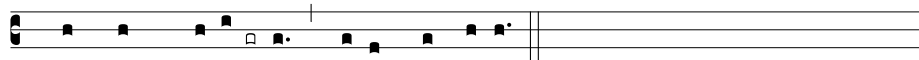

Pater de cæ-lis **De**-us, mi-serére nobis.

Fili Redemptor mundi **De**-us, mi-se-ré-re no-bis.

Spíritus Sancte **De**-us, mi-se-ré-re no-bis.

Sancta Trínitas unus **De**-us, mi-se-ré-re no-bis.

Sancta Marí- a, ó-ra *pro* nobis.

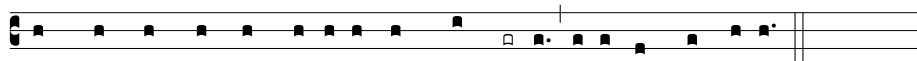
Sancta De- i **Gén**itrix, ó-ra *pro* no-bis.

Sancta Virgo **vír**ginum, ó-ra *pro* no-bis.

Sancte **Mí**chael, ó-ra *pro* no-bis.

Sancte **Gáb**riel, ó-ra *pro* no-bis.

Sancte **Rá**phael, ó-ra *pro* no-bis.

Omnes sancti Ange-li et Archá**an**ge-li, orá-te *pro* nobis.
Omnes sancti beatorum Spirítuum **órd**ines, oráte *pro* nobis.

Sancte **A**braham, ora *pro* nobis.

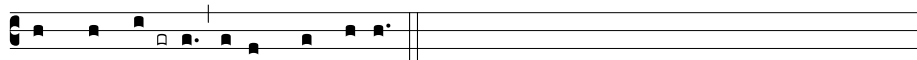
Sancte Helía, ora *pro* nobis.

Sancte **Dá**niel, ora *pro* nobis.

Sancte Joá**nn**es **Bapt**ísta, ora *pro* nobis.

Sancte **J**oseph, ora *pro* nobis.

Omnes sancti Patriá**rch**ae et Prop**h**étæ, oráte *pro* nobis.

Sancte **Pe**-tre, ora *pro* nobis.

Sancte **Pa**ule, ora *pro* nobis.

Sancte **Andr**éa, ora *pro* nobis.

Sancte **Jacó**be, ora *pro* nobis.

Sancte Joá**nn**es, ora *pro* nobis.

Sancte **Thó**ma, ora *pro* nobis.

Sancte **Jacó**be, ora *pro* nobis.

Sancte **Philí**ppe, ora *pro* nobis.

Sancte Bartholomá**ee**, ora *pro* nobis.

Sancte **Math**áee, ora *pro* nobis.

Sancte **Sí**mon, ora *pro* nobis.

Sancte Thaddáee,	<i>ora pro nobis.</i>
Sancte Matthía,	<i>ora pro nobis.</i>
Sancte Bárnaba,	<i>ora pro nobis.</i>
Sancte Lúca,	<i>ora pro nobis.</i>
Sancte Marce,	<i>ora pro nobis.</i>
Omnes sancti Apóstoli et Evangelístae,	<i>oráte pro nobis.</i>
Omnes sancti discípuli Dómini,	<i>oráte pro nobis.</i>

Omnes sancti Innocéntes,	<i>oráte pro nobis.</i>
Sancte Stéphane,	<i>ora pro nobis.</i>
Sancte Laurénti,	<i>ora pro nobis.</i>
Sancte Vincénti,	<i>ora pro nobis.</i>
Sancti Fabiáne et Sebastíane,	<i>oráte pro nobis.</i>
Sancti Joánnes et Páule,	<i>oráte pro nobis.</i>
Sancti Cosma et Damiáne,	<i>oráte pro nobis.</i>
Sancti Gervási et Protási,	<i>oráte pro nobis.</i>
Sancte Cypriáne,	<i>ora pro nobis.</i>
Sancte Staníslae,	<i>ora pro nobis.</i>
Sancte Bonifáti,	<i>ora pro nobis.</i>
Omnes sancti Mártyres,	<i>oráte pro nobis.</i>

Sancte Martíne,	<i>ora pro nobis.</i>
Sancte Augustíne,	<i>ora pro nobis.</i>
Sancte Gregóri,	<i>ora pro nobis.</i>
Sancte Ambrósi,	<i>ora pro nobis.</i>
Sancte Hierónyme,	<i>ora pro nobis.</i>

Sancte Silvéster,	<i>ora pro nobis.</i>
Sancte Nicoláë,	<i>ora pro nobis.</i>
Sancte Athanási,	<i>ora pro nobis.</i>
Sancte Basíli et Gregóri,	<i>ora pro nobis.</i>
Sancte Joánnes Chrysóstome,	<i>ora pro nobis.</i>
Sancti Cyrílle et Methódi,	<i>oráte pro nobis.</i>
Sancte Patríci,	<i>ora pro nobis.</i>
Sancte Cárole,	<i>ora pro nobis.</i>
Sancte Píe,	<i>ora pro nobis.</i>
Omnes sancti Pontífices et Confessóres,	<i>oráte pro nobis.</i>
Omnes sancti Doctóres,	<i>oráte pro nobis.</i>

Sancte Antóni,	<i>ora pro nobis.</i>
Sancte Benedícte,	<i>ora pro nobis.</i>
Sancte Bernárde,	<i>ora pro nobis.</i>
Sancte Norbérte,	<i>ora pro nobis.</i>
Sancte Domínice,	<i>ora pro nobis.</i>
Sancte Francísce,	<i>ora pro nobis.</i>
Sancte Bruno,	<i>ora pro nobis.</i>
Sancte Stéphane,	<i>ora pro nobis.</i>
Sancte Gugliélme,	<i>ora pro nobis.</i>
Omnes sancti Sacerdótes et Levítae,	<i>oráte pro nobis.</i>
Omnes sancti Mónachi et Eremítae,	<i>oráte pro nobis.</i>

Sancte Ludovíce,	<i>ora pro nobis.</i>
Sancte Henríce,	<i>ora pro nobis.</i>

Omnes sancti Laíci,

oráte *pro nobis.*

Sancta María Magdaléna,

ora pro nobis.

Sancta **A**gatha,

ora pro nobis.

Sancta **L**úcia,

ora pro nobis.

Sancta **A**gnes,

ora pro nobis.

Sancta Caecília,

ora pro nobis.

Sancta **M**ónica,

ora pro nobis.

Sancta Elísabeth,

ora pro nobis.

Sancta Catharína,

ora pro nobis.

Sancta Anastásia,

ora pro nobis.

Sancta Scholástica,

ora pro nobis.

Sancta Petronílla,

ora pro nobis.

Sancta Hildegárdis,

ora pro nobis.

Sancta Gertrúdis,

ora pro nobis.

Sancta Terésia,

ora pro nobis.

Omnes sanctae Vírgines et Víduae,

oráte *pro nobis.*

Sancte **C**lémens,

ora pro nobis.

Sancte **C**léte,

ora pro nobis.

Sancte **L**íne,

ora pro nobis.

Sancte Marcéлле,

ora pro nobis.

Sancte Callíste,

ora pro nobis.

Sancte Pontíane,

ora pro nobis.

Sancte **C**lémens,

ora pro nobis.

Sancte Apollináris,

ora pro nobis.

Sancte Ephrem,

Sancte Petre Chrysóloge,

Sancte Hilári,

Sancte **B**éda,

Sancte **L**éo,

Sancte Bonifáti,

Sancte Bonaventúra,

Sancte Cajetáne,

Sancte Justíne,

Sancte Anselme,

Sancte **H**érvae,

Sancte Ludovice María,

Sancte **O**do,

Sancte **M**ájole,

Sancte Odílo,

Sancte **H**ugo,

Sancte Romuálde,

Sancte Ignáti,

Sancte **M**aure,

Sancte Paulíne,

Sancte Germáne,

Sancte **R**oche,

Sancti Hippólyte et Casiáne,

Sancti Plácide cum sóciis **t**uis,

Sancti Juste et **P**astor,

Sancte Juliáne,

ora pro nobis.

ora pro nobis.

ora pro nobis.

ora pro nobis.

ora pro nobis.

ora pro nobis.

ora pro nobis.

ora pro nobis.

ora pro nobis.

ora pro nobis.

ora pro nobis.

ora pro nobis.

ora pro nobis.

ora pro nobis.

ora pro nobis.

ora pro nobis.

ora pro nobis.

ora pro nobis.

ora pro nobis.

ora pro nobis.

ora pro nobis.

ora pro nobis.

oráte *pro nobis.*

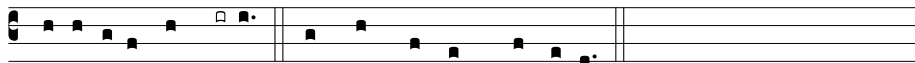
oráte *pro nobis.*

oráte *pro nobis.*

ora pro nobis.

Sancte Johánne Maríá,
Sancte Maximiliáne,
Omnes Sancti et Sanctae **Dei,**

ora *pro nobis*.
ora *pro nobis*.
oráte *pro nobis*.

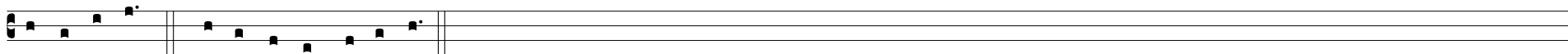

Propi-ti-us e-sto, R. Par-ce- no-bis, Dómine.

Propitius **esto**,
Ab *omni* **malo**,
Ab *omni* **peccáto**,
Ab *insidiis* **diáboli**,
Ab ira, et ódio, et omni mala **voluntáte**,
A spiritu **fornicatiónis**,

Exaudi nos Domine.
 libera nos Dómine.
 libera nos Dómine.
 libera nos Dómine.
 libera nos Dómine.
 libera nos Dómine.

A fúlgure et *tempestáte*,
A flagéllō *terraemó*tus,
A peste, fame et **bello**,
A morte *perpétua*,
Per mystérium sanctae incarnatiónis **tu**ae,
Per advéntuum **tu**um,
Per natiuitátē **tu**am,
Per baptismum et sanctum jejúnium **tu**um,
Per crucem et passióem **tu**am,
Per mortem et sepultúram **tu**am,
Per sanctam resurrectiόem **tu**am,
Per admirábilem ascensiόem **tu**am,
per advéntum Spiritus Sancti *Parácliti*,
In die *judicii*,

[illegible]

Pecca-**tó**-res, R. Te ro-gá-mus, audi nos.

Ut nobis **parcas**,
 Ut nobis *indúl*geas,
 Ut ad veram paeniténtiam nos perdúcere *digné*ris,
 Ut Ecclésiám tuam sanctam régere et conserváre *digné*ris,
 Ut domnum Apostólicum et omnes ecclesiásticos órdines † in sancta religióne conserváre *digné*ris,
 Ut inimicos sanctae Ecclésiæ humiliáre *digné*ris,
 Ut régibus et principibus cristiánis pacem, et veram concórdiam donáre *digné*ris,
 Ut cuncto pópulo cristiáno pacem et unitátem largiri *digné*ris,

[illegible]

Ut omnes errántes ad unitátem Ecclésiae revocáre, † et infidéles univérsos ad Evangélii lumen perdúcere *dignéris*.
Ut nosmetipsos in tuo sancto servítio confortáre, et conserváre *dignéris*,
Ut mentes nostras ad caeléstia desidéria *érigas*,
Ut ómnibus benefactóribus nostris sempitérna bona *retríbuas*,
Ut ánimas nostras, fratrum, propinquórum et benefactórum ab aetérna damnatióne *eripias*,
Ut fructus terrae dare et conserváre *dignéris*,
Ut ómnibus fidélibus defúntis réquiem aetérnam donáre *dignéris*,
Ut nos exaudire *dignéris*
Fili Dei,

te rogámus, audi nos.
te rogámus, audi nos.
te rogámus, audi nos.
te rogámus, audi nos.
te rogámus, audi nos.
te rogámus, audi nos.
te rogámus, audi nos.
te rogámus, audi nos.

Kýri-e, e-lé-ison.*ii.* Christe, e-le-ison.*ii.* Kýri-e, e-lé-ison.*ii.* Christe, audi nos. *ii.* Christe, exáudi nos. *ii.*

Ant.
VIII

V

I-di aquam egre- di- éntem de tem-plo, a lá- te-re dex- tro, alle- lú- ia: et omnes, ad quos pervénit a-qua ista, sal- vi

fa- cti sunt, et di- cent, alle-lú-ia, al- le- lú- ia. *Ps. 117. Confi-témini Dómino quóni-am bonus: * quóni-am in sáeculum mi-se-ricór-di-a*

e-jus. Gló-ri- a Patri, et Fí-li-o, et Spi-rí-tu-i Sancto. * Si-cut erat in princípi-o, et nunc, et semper, et in sácu-la sæcu- lórum. Amen.

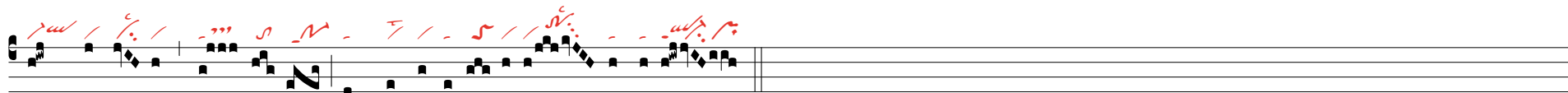
Offertorium

II

D

Exte- ra Dómi- ni * fe- cit vir- tú- tem, déx-te-ra Dó-mini exaltá- vit me:

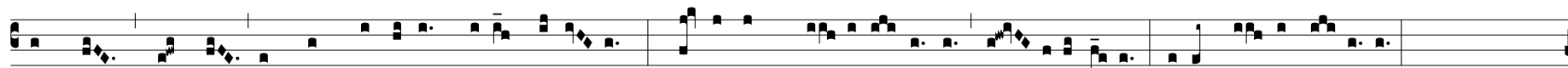
non mó-ri- ar, sed vi-vam, et narrábo ó-pera Dómini.

Sanctus I

IV

S

Anctus, * Sántus, Sántus Dóminus Dé-us Sába- oth. Plé-ni sunt caé- li et térra gló- ri-a tú-a. Hosánna in excélsis.

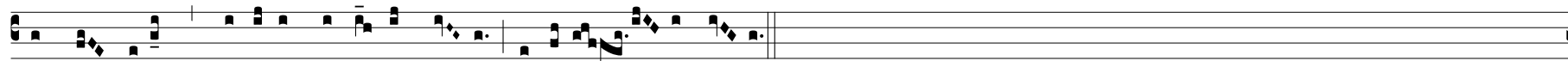
Bene-díctus qui vé-nit in nó-mine Dómini. Ho- sánna in excél- sis.

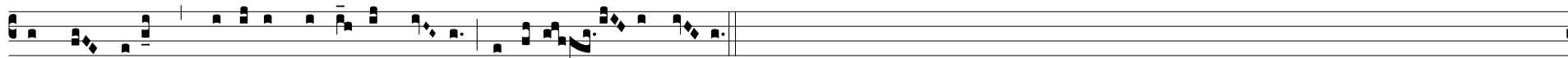
Agnus I

IV

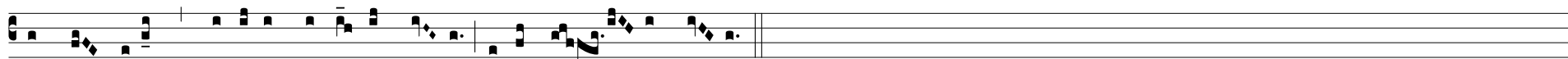
A

-gnus Dé-i, * qui tóllis peccá-ta mún-di: mi-seré- re nó- bis.

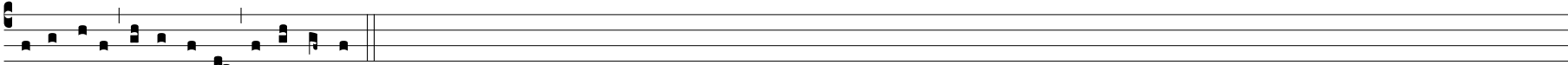
Agnus Dé-i, * qui tóllis peccá-ta mún-di: mi-seré- re nó- bis.

Agnus Dé-i, * qui tóllis peccá-ta mún-di: dó-na nó- bis pá- cem.

A

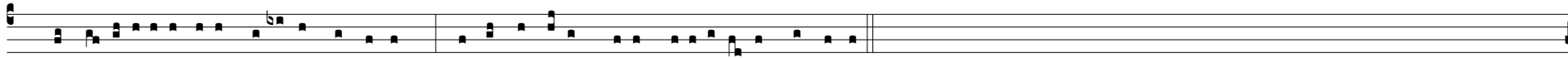
l-le-lúia, alle-lú-ia, alle-lú-ia.

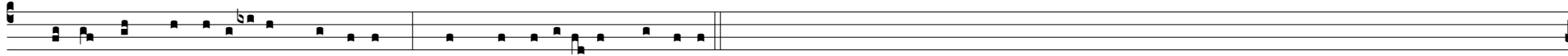
1. Confi-témini Dómino quóni-am bonus: * quóni-am in sáeculum misericórdi-a ejus.

2. Dicat nunc Isra-ël quóni-am bonus: * quóni-am in sáeculum misericórdi-a ejus.

3. De tribulati-óne invocávi Dóminum: * et exaudivit me in latitúdine Dóminus.

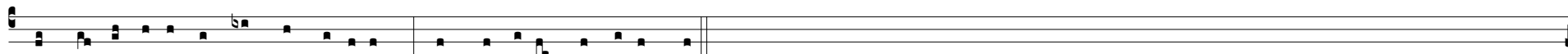
4. Bonum est confidere in Dómino: * quam confidere in hómine.

5. Omnes Gentes circuiérunt me: * et in nómine Dómini qui-a ultus sum in e-os.

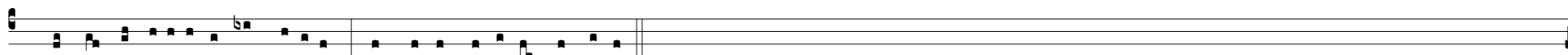
6. Circumdántes circumdedérunt me: * et in nómine Dómini qui-a ultus sum in e-os.

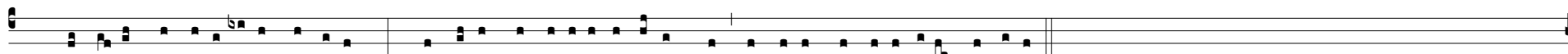
7. Impúlsus evérsus sum ut cáderem: * et Dóminus suscepit me.

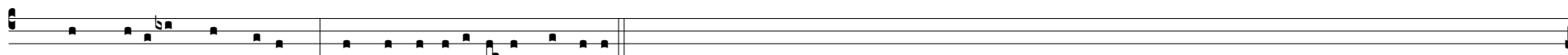
8. Forti-túdo me-a, et laus me-a Dóminus: * et factus est mihi in salútem.

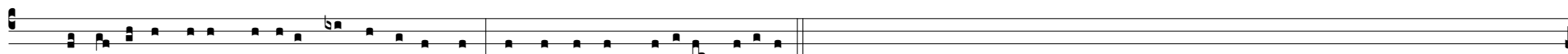
9. Vox exsultati-ónis, et salútis: * in tabernácu-lis justórum.

10. Déxtera Dómini fecit virtútem: * déxtera Dómini exaltávit me, déxtera Dómini fecit virtútem.

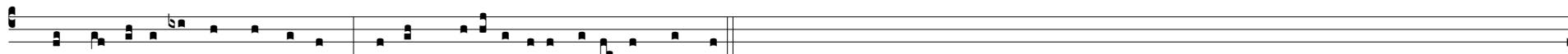
11. Non móri-ar, sed vivam: * et narrábo ópera Dómini.

12. Confi-tébor tibi quóni-am exaudísti me: * et factus es mihi in salútem.

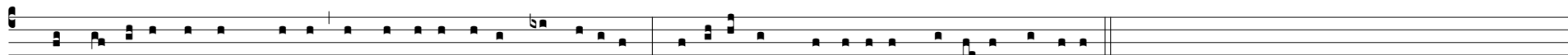
13. Lápidem, quem reprobavérunt ædi-ficántes: * hic factus est in caput ánguli.

14. A Dómino factum est istud: * et est mirábi-le in ócu-lis nostris.

15. Hæc est di-es, quam fecit Dóminus: * exsultémus et lætémur in e-a.

16. O Dómine, salvum me fac, o Dómine bene prosperáre: * benedíctus qui venit in nómine Dómini.

